

ЦАРЕГРАДСКИ ВѢСТНИКЪ

№ 214.

ИЗДАВАЕТСЯ ВСЯКА СЕБЕДА.

Годишна цена 110 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
 лонъ и въ Одесса на бемлицы, а на
 книги 150 гр. — Отъ Одесса за въ
 пеняка-га мбета въ Россія плащася въ
 година-та за пресылка-та на русска-та
 поща 2 карбовны.

Подписка си пріема въ Типографіята на
 пашу Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
 благородія Николая Христофоровича Па-
 лаузова. Въ Москва въ Редацій Жур-
 нала Москвитинна. Въ Букурещъ у
 Г-на Прокопія Валаноглу. Въ Ибраила у
 Г-на Михаила Попонича.

" Живий въ помощи Вышняго, въ кро-
" въ Бога небеснаго водворится.

" Речеть Господени: заступникъ мой е-
" си и приближаще мое, Богъ мой, и у-
" новаю на него. Псал. ХСІ (93), 1 и 2.

ЛЮБЛЯНО-ПЕОНИЯ (ТИБВЕНЪ.)

Отъ Велесъ 8 часа на юга, лежи между 39° и 40° степенъ, земля зѣло плодородна отъ всещо. Любляны днеска никомовъ градъ неа, но стои подъ иже Тыквешія, и има сега до 500 села вси богаты. Отъ сѣвера го обкружана река Црна, коя е по буйна отъ Вардаръ; а отъ юга плавнам Крысура, Давидовска, и гродненска; отъ запада планины Моклицики и Азотъ; отъ востока Струница и Доранъ.

На река Црна има единъ древенъ мостъ кого го обкружатъ Велешки-те Белгеры; но днеска е разваленъ. — До моста на велешко има выше отъ 20 прями урнелани, и мермерныте колоны (дирецы) още стоятъ; ту има и разны писма на мермеры, и идолы; отъ путь-о по горе въ една Нива лежи една велика свиня отъ мермеръ; и една плоча съ писма. — Но отъ моста горе колку $\frac{1}{4}$ стоятъ великыте лугоны (лагъни подконы) на Давитриѣ Подоркита (обсадника); тува го ченалъ Пиръ, цѣрь Ипирскій на 287 предъ Христа. — После Христа на 1321, Стефанъ Дечанъ подконы тѣя подконы, зацо съ Михайла, цѣра болгарскаго, бой отвори за Неда сестра негова, коя на Михайла беше законна супруга, и войство-то сръбско ту се собра, и болгарското въ Струница а пр. — Мы днеска тѣя подконы лагъны ги зовене „Кртъ Кралъ.“ Влизу лагъныте има едно добро село называемое Роспанъ, оно е на Велешко.

Любляны има до 1,500 прями растурены, и 600 манастиры, а днеска само три манастиры существуютъ.

Первый манастиръ е зове Полошко, храни св. Великомученика и Побѣдоносца Георгия; привата му е съ петь сводоня, и б пуна живописани; има прекообычайна красота расположеніето му, основанъ на река црна, отъ Стефанъ Дечанъ, и обнованъ на вѣска мѣста отъ Марка Кралевича, и отъ послѣдныте десноты. Той манастиръ е былъ подъ Хладндаръ. Ту е имало выше отъ 50 товара рукописей, и днеска има! но тамо само нѣкъ селяныте са растурены. Отъ той манастиръ азъ сумъ добилъ една книга на два сева (тома), Иоанна Дамаскина, и е голема колку три мнѣи, чисто писана. Той манастиръ е чудотворенъ, и много тувенды и святотатцы е сокрушвалъ; никой не може въ него да живи, зацо кановъ духовникъ да ся засели не го убиятъ.

Вторый манастиръ го зоватъ Моклица, храни святаго чудотворца Николая, основанъ въ единъ высокъ ридонъ и веловити Кршоны до река Мокла, коя тече низъ село Ваташа, и село Банадарцы (Государцы). Въ той манастиръ имало е до двадесетъ товара рукописей, и сега има, но не знаатъ нѣхната честь, ги киватъ и прозорцыте си леватъ; а поновыте казы си праватъ т. е. мукамы за шанкы.

Третый манастиръ Бошана, храни соборъ св. Безплотныхъ Архангеловъ Михайла и Гавраила, манастиръ прекрасенъ, основанъ на река Бошава отъ истыте Государы, пуны е древноети и рукописи; но е близу до Демиръ капиѣ, разбойници го ядатъ, и духовникъ не може да пребива, зацо ако седи два дни, тре-

тый день не го заколатъ. Ония три манастира въ Люблинско са единъ Хожать за сръбите и болгарите още отъ Кирила и Методія.

Найъ перво тия болгары приимале християнската вѣра и свѣтло крещеніе, и отъ ту по нея славяны ся е преносавала.

Грозданъ (Бразма) отъ петината болгарски спасители на свѣщенното писаніе въ Охридъ, былъ е родомъ отъ Люблины. Люблины е днеска едва дълга ридина съ много разнелены зидины (стѣны), верзерны плочи съ разны писма, разны антики и драгоцености; чудесно едно место е, го называють Любошь; отъ Говедарци въ запада е далече 1 1/2 часъ. Тува Г. Г. Механовичъ и Григоріевичъ много истраживали, и нарече да го имають въ честь той ридъ. На той ридъ съ крестовы излезуять селата окрестны, въ секое ново мѣсто. Мощне кратко имъ явивъ за Люблины, зацо ако нека некой да доволны старина и Исторія, дуженъ е да и истражува по всички Македонія, а Люблины е единъ Моралны изледъ, кой виезува челоуѣка во удивленіе.

Люблинските села са големи, и богаты, село Кавадарци (Говедарци) има една голема и красна црква и едно мало училище, три мошей, едно медресе, единъ часовникъ (сахатъ), една стара висока кула (столпъ); тува седи аниъ и кадія.

Село Ваташа съ добра црква и едно мало училище, и стара кула.

Тиндикъ, Дисанъ, Неготино (Тыпешъ) съ една лѣна црква, и едно мало училище, две мошей, едно медресе, часовникъ, и други старини; ту се собира пазаръ, отъ Велесъ, Щипъ, Прилепъ, Доранъ и Струмица, во весной четвертокъ; ту седи аниъ, кадія и муѣтиа.

Село непеляца, съ една прекрасна мошеа, на кое минарето е най искусно правено, и редка красота, имаше и прекрасенъ палатъ, единъ отъ най искусныте европейски зиданія, но го запалиха и стана на исполь.

Люблины е земля богата и плодосна отъ жито, гроздѣ, кое трае на лозыто до 25 Декемвриа, сусанъ отъ кого правать масло называсное шарпанъ (самолади), анисонъ (анисонъ), и т. д. Оваа земля е совсѣмъ въпустешъ и е полна кровопролитія, убійства и крадбы; най опасното место е Црна, а най кровопролитното и грозно-то мѣсто е Демиръ Капіа, между едны извышены карны отъ и двете страны на Вардаръ; ту има и разны пещеры и свѣтителы изображены. Карпата е изделкана на пута и отворилъ я е сильный Стефанъ кога е отишелъ въ Солунъ и Святъ гора.

Люблины е подъ епископство Струмичко, и струмичкій епископъ може да се горди съ тия наши болгары, кои въ тры години го обогатуять съ толко богатство, щомъ да буде що желы; . . . но жално е зацо совсѣмъ въ черна ярака гы е оставилъ.

Религіа. Православна и вагонеданска.

Языкъ. Само болгарски, зацо и вагонеданцыте болгарски говорятъ.

Жители има 15,000.

Кажакме въ кратцѣ за Люблины, кое е полно древности, пергаменты, документи, цркви, манастиры, разнелены пещеры, водома, други каменѣ, антики, осветены воды, чудотворны иконы и т. д.

Люблинските болгары са мужие высони, краснеличмы, добра стана, юнацы, остроумны, въ законо еднате и другите ревнителы, но сильно едни други си гонать, и гдно зло си чинать.

Богъ да даде нѣкой миръ, щомъ да е слободно да шетаме по Македонія, Албанія и Тессалія, и да испишемъ по истно за нашето книжество!

Азъ ке сочина една мала харта въ коя ке назначамъ древныте мѣста, манастиры, цркви, крепости, столповы, воды освячениы, воды нецѣлителны, пещеры, писма и пр. и ке вы гы пратанъ.

Имамъ едно рукописно книжиче, списано

на 24 четвертинны, съ красны писма, называемое
молитвенникъ, съ образы св. Апостола Петеръ,
Апостола Павель, святителя Николай, Иоаннъ
Креститель и др. Молитвыте са чудесны, и въ
кратцѣ изложены, Азь же на го пратимъ.

Иорданъ Х. Константиновъ.